

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 926/2015

05.11.2015. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене И.М., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене И.М., адвоката мр В.А., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији К 1120/12 од 05.03.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 102/15 од 29.05.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 05.11.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене И.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији К 1120/12 од 05.03.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 102/15 од 29.05.2015. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судске јединице у Инђији К 1120/12 од 05.03.2015. године, окривљена И.М., оглашена је кривом због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, па јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљена у року од четири године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, те је осуђена на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужна да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде и истовремено је одређено да ће суд ову казну, уколико је окривљена не плати у наведеном року, заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. На основу члана 264. у вези члана 261. и члана 262. ЗКП, окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка чији ће износ бити утврђен посебним решењем у смислу члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 102/15 од 29.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене И.М., а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене И.М., адвокат мр В.А., због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, члана 54. КЗ, члана 439. тачка 2) ЗКП и члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у којој седници је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљене, нашао:

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепени судови на штету окривљене повредили кривични закон, тиме што нису применили закон који је блажи за окривљену, истичући да радња описана у изреци првостепене пресуде представља радњу извршења кривичног дела издавање чека и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 1. у вези става 2. КЗ, у стицају са кривичним делом фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ, која дела су по запређеној казни блажа по учиниоца, у односу на кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом.

По налажењу овог суда бранилац окривљене изнетим наводима указује да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се није могао применити што би представљало повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које окривљени у смислу члана 485. став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд налази да су ови наводи захтева неосновани, пошто из чињеница и околности назначених у изреци првостепене пресуде произлази да је окривљена у намери да прибави себи противправну имовинску корист довела у заблуду трговце, запослене у више продавница наведеним у изреци пресуде лажним приказивањем чињеница да је она З.В., власница означених чекова, које је заједно са чековном картицом претходно противправно одузела из куће оштећене, па је у тим продавницама куповала робу и плаћала је овим чековима и тиме ова лица навела да изврше наплату купљене робе на штету туђе имовине на који начин је окривљена прибавила себи противправну имовинску корист у износу од 39.580,00 динара, из чега произлазе сва законска обележја продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ, а не кривичних дела издавање чека и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 1. у вези става 2. КЗ, и кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ, како се то неосновано указује захтевом браниоца окривљене.

Самим тим, по оцени овога суда радње окривљене описане у изреци првостепене пресуде правилно су правно квалификоване као продужено кривично дело из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ, па следствено томе, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног правноснажана пресуда неосновано побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене наводи да је првостепени суд погрешно утврдио чињеницу да је окривљена И.М., раније осуђивана за кривично дело преваре из члана 208. КЗ, на којој заснива закључак да је окривљена специјални повратник, иако из списка произлази да окривљена јесте осуђивана, али за кривично дело увреда а не и за кривично дело превара, чиме су према ставу браниоца, одлуком о кривичној санкцији на штету окривљене повређене одредбе члана 54. КЗ и члана 441. став 1. ЗКП.

Имајући у виду да наведене повреде Закона у члану 485. став 4. ЗКП, нису прописане као дозвољени разлози због којих окривљени, односно његов бранилац чија су права ограничена правима окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети овај ванредни правни лек, то је захтев браниоца окривљене у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.